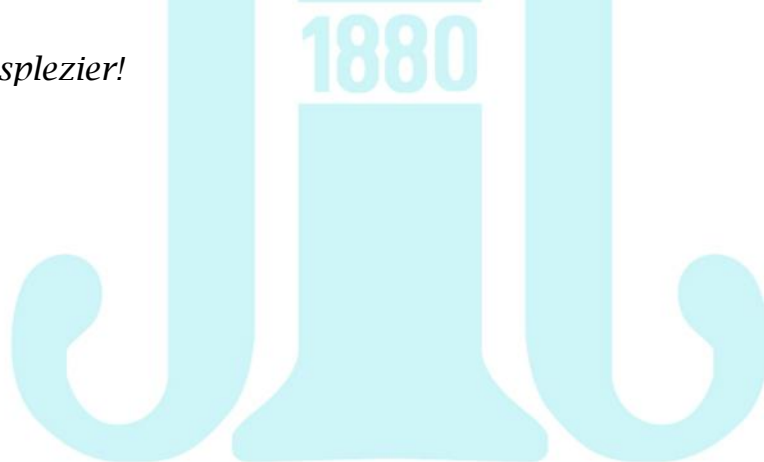

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE BLOEMEN, DE VOGELS, DE GRUWEL

Toneelspel in achttien taferelen

door

Walter van den Broeck

“The horror! The horror!”
(Joseph Conrad)

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2001
Nr. 2438

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE BLOEMEN, DE VOGELS, DE GRUWEL* op te voeren moet de naam van auteur *WALTER VAN DEN BROECK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/ Walter Van den Broeck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

Man

Vrouw

Knaap

Buurvrouw

Agente

Psychiater

Buurman

Directrice

Advocaat

Als alle rollen door één actrice en één acteur worden gespeeld is de verdeling als volgt:

ACTRICE

Vrouw

Buurvrouw

Agente

Psychiater

Directrice

ACTEUR

Man

Knaap

Buurman

Advocaat

Psychiater

De première van “De bloemen, de vogels, de gruwel...” werd op 20 oktober 1995 door de Internationale Nieuwe Scène gespeeld in het Zuiderpershuis te Antwerpen. Alle rollen werden vertolkt door Hilde Uitterlinden en Charles Cornette.

Scène 1

Huize A.

(Links een suggestie van een opgeschoven glazen wand waarachter een bloementuin in volle bloei. Buiten horen we getjilp van vogels. De tv staat aan. We zien geen beeld maar horen een vrouw moeizaam en in onverstaanbaar Engels een verhaal doen. Man komt uit de keuken met een drankje. Vrouw zit vol afgrijzen te kijken. Ten slotte wordt het haar te veel en zapt ze de tv uit.)

VROUW : Wat is dat toch de laatste tijd?

MAN : Geweld is er altijd geweest, schat.

VROUW : Het komt steeds dichterbij.

MAN : Dat lijkt zo maar.

VROUW : O ja? Praat jij wel eens met mensen? Met gewone mensen bedoel ik?

MAN : De mensen vertellen na wat ze op de televisie hebben gezien.

VROUW : O ja? En dat oude vrouwtje van drie huizen verder dan? Woont hier al achtenveertig jaar. Is eergisteren bij klaarlichte dag van haar tas beroofd.

MAN : Dan heeft ze geluk gehad. Ik ben in mijn leven al minstens tien keer beroofd.

VROUW : Jij? Wanneer dan?

MAN : Op de lagere school al!

VROUW : Zeg...

MAN : Ja nee, serieus. Ik had zo'n mooie blikken drinkbus met deuken en porseleinen beugelsluiting. Klak. Je weet wel. Ik was dol op die bus. Ik zou ze mee naar bed hebben genomen. En op een dag was ze foetsie.

VROUW : Een drinkbus...

MAN : Met deuken en porseleinen beugelsluiting! Voor een kind is dat even erg. En aan de unief! Ik zou je komen halen maar mijn fiets was riebenede. En later bij het leger! Mijn hele sigarettenvoorraad! *(Hij merkt dat zij zijn opmerkingen misplaatst vindt.)*

VROUW : *(angstig)* Een Amerikaanse zag vanuit haar raam aan de overkant een jeep met vier dronken soldaten stoppen. Ze kloppen aan. Een vrouw van middelbare leeftijd doet open. De soldaten praten met haar *schijnbaar* vriendelijk. Dan

gaat de vrouw haar zoon halen. Een jongen van een jaar of zeventien, achttien. Een beeld van een jongen. Er wordt weer wat gepraat, nog altijd kalm en vriendelijk. Dan gaat de vrouw naar binnen en komt even later terug met een plastic vuilniszak en een lepel.

MAN : Een lepel?

VROUW : Een eetlepel. En terwijl die arme vrouw erbij staat...

MAN : Wat? Wat? Wat?!

VROUW : Eén van de soldaten grijpt haar plotseling beet en twee anderen grijpen haar zoon en zetten zijn hoofd klem.

MAN : En wat...? Hoe...?

VROUW : Zo. Vanachteren. En dan... Dan haalt de vierde, terwijl die arme vrouw weerloos toekijkt, met die lepel de ogen uit die knaap zijn hoofd.

MAN : Komaan zeg!

VROUW : Met die lepel. Dezelfde waarmee die jongen zelf godweet hoe vaak gegeten heeft...

MAN : Mijn god!

VROUW : Daarna slaan die monsters die vrouw in elkaar en nemen de jongen mee in hun jeep. Een uur later komen ze terug. Ze laden een volle plastic zak af, bellen aan en rijden onmiddellijk weg. Luid lachend. De vrouw komt kijken, ziet de zak, maakt hem open, haalt er achtereenvolgens een arm en het hoofd van haar zoon uit.

MAN : Wat? Maar hoe is dat...?

VROUW : Helemaal in stukken gezaagd, hadden ze hem. Met zo'n kettingzaag.

MAN : Dat kan toch niet.

VROUW : Bij klaarlichte dag. Die Amerikaanse was totaal overstuurd. Ze kwam niet uit haar woorden. Ze...

MAN : Ach, geloof toch niet altijd alles wat je hoort of ziet op die kast.

VROUW : Je had haar moeten zien!

MAN : Schat, dat is weer zo'n indianenverhaal.

VROUW : En waarschijnlijk hadden ze hem eerst nog me zijn vieren verkracht ook.

MAN : Wie zegt dat?

VROUW : Die vrouw zei dat.

MAN : Die moeder van die jongen?

VROUW : Nee, die andere vrouw! Die Amerikaanse!

MAN : Wat heb ik je gezegd! Een indianenverhaal! Een propagandastunt! Hoelang is het geleden? Help me even...

VROUW : Wat?

MAN : Toen was je ook zo overstuur – ik trouwens ook. Dat verhaal dat die diplomatendochter toen deed. We zaten er allebei als van de hand gods geslagen bij. Weet je het niet meer? Met die baby'tjes.

VROUW : O god, dat was ook zoiets...!

MAN : Soldaten vielen een kraamkliniek binnen. Wat hadden die daar eigenlijk te zoeken? O ja. Om couveuses te stelen, dat was het! En toen gooiden ze alle baby'tjes op de grond of in een draaiende betonmolen, weet ik veel. Weet je 't nog?

VROUW : Razend was ik toen!

MAN : Ik ook. Maar dat was natuurlijk de bedoeling! Pure manipulatie was dat!

VROUW : Hoe bedoel je?

MAN : Nadien is aan het licht gekomen dat het hele incident nooit heeft plaatsgehad.

VROUW : Hoezo?

MAN : Heb je dat dan niet gezien? Die diplomatendochter vertelde een verhaal dat was bedacht door een reclamebureau.

VROUW : Ga weg.

MAN : Echt waar. En ze was zolang gecoacht tot ze 't als een waarachtige beroepsactrice kon naspelen.

VROUW : Waarom doen ze nu zoiets?

MAN : Dat zei ik toch al. Om ons aan hùn kant te krijgen, natuurlijk.

VROUW : En hoe kan jij nu weten dat dat waar is?

MAN : Dat bureau heeft het achteraf allemaal zelf uitgebracht. Waarschijnlijk omdat de factuur niet op tijd was betaald.

VROUW : Of omdat het omgekocht was.

MAN : Door wie?

VROUW : Door... door de tegenpartij. Om ons aan hùn kant te krijgen.

MAN : Neeneeneenee.

VROUW : Hoe kan je dat zo zeker weten?

MAN : Toen ze die beelden een tweede keer lieten zien, was het meteen duidelijk.

VROUW : Wat?

MAN : Dat prachtige acteerwerk van die vrouw.

VROUW : Dat mens was gewoon hysterisch!

MAN : Dat bedoelde ik nu juist. Voor het oog van de leek was het pure, waarachtige histerie, maar in werkelijkheid was daar een rasactrice aan het werk. En reken maar, wat jij daarnet gezien hebt was precies hetzelfde: het werk van een rasactrice.

...
...
...

